

Dette er Forklaringen paa, at man den Gang mente, at een Forligsmand var tilstrækkelig. Siden da er der imidlertid sket en betydelig Udvikling i Retning af at faa Overenskomsterne til at udløbe samme Aar og omtrent paa samme Tidspunkt. Efter den Statistik, jeg har kunnet skaffe, bestaar der 2 530 Overenskomster om Løn og Arbejdsvilkaar, som omfatter 216 792 Arbejdere. Det er alt sammen i den private Virksomhed. Som det rigtigt er blevet bemærket, er der allerede opsagt en Mængde Overenskomster. Ifølge de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe, drejer det sig om mellem 400 og 500 Overenskomster, omfattende ca. 150 000 Arbejdere, men efterhaanden som Tiden rykker længere frem, vil i Henhold til Arbejdsgiverforeningens Beslutning vel sagtens det resterende Antal af de bestaaende Overenskomster blive opsagt, saa vi formentlig, inden vi naar Aaret igennem, har faaet opsagt samtlige Overenskomster. Dertil kommer, at Arbejdsgiverforeningen nu ogsaa er gaaet til at opsigte Overenskomsten med de samvirkende Fagforbund om 8 Timers Arbejdsdagen, og er der noget, der bliver Anledning til Strid, er det ikke mindst dette Spørgsmaal, men naturligvis ogsaa de andre Krav, som Arbejdsgiverne agter at stille. Efter de Indberetninger, vi har modtaget i de samvirkende Fagforbund, er de Krav, Arbejdsgiverne stiller med Hensyn til Lønreduktioner, meget glubske, idet man endogsaa kræver 33 pCt.s Reduktion af visse Lønninger.

Vi staar saaledes overfor et meget kritisk Aar, og hvis Arbejdsgiverne opretholder deres Krav om Lønreduktioner og om Forlængelse af Arbejdstiden, undgaar man neppe en for vort Samfund meget alvorlig Katastrofe. Under disse Forhold kan man vel spørge: Ja, men nytter det saa, at vi faar tre Forligsmænd, og jeg maa hertil svare, at Forligsmanden kan jo ikke skabe Fred, uden at der er Villie dertil hos Parterne. Forligsmanden kan kaldé Parterne sammen, han kan mægle og paa et vist Tidspunkt stille sine Forslag, men Parterne er jo ikke pligtige at vedtage dem, og derfor kommer det i høj Grad an paa, hvor stor Forstaaelse der er hos den ene og den anden Part. Vil man for enhver Pris Strid, nytter det kun lidt, om man har en, to eller tre

Forligsmænd, saa er det den ene Part, der afgør, om man skal have Strid eller ej. Men vi har jo ogsaa tidligere været udsat for forskellige større Stridigheder, og ved Forhandlinger mellem de interesserede Parter er det til syvende og sidst lykkedes at overvinde de Vanskeligheder, der har været til Stede. Jeg vilde da ogsaa tro og haabe, at det i den kommende Tid skal lykkes Parterne at komme til Forstaaelse.

Men hvis Parterne ikke selv kan tale sig til Rette, har Forligsmanden paa den anden Side den Pligt at indkalde dem til Forhandling, og det vil da være uoverkommeligt for en Mand alene at mægle og helst stille Forligsforslag i alle de Sager, som efterhaanden vil gaa op til ham. Vi saa i Foraaret, da de fleste Sager gik til Forligsmanden, hvor det voksede ham over Hovedet, det var ham ikke muligt, skønt han sled baade Dag og Nat snart med det ene Fag, snart med det andet, at komme gennem alle disse Sager paa en saadan Maade, at Arbejderne og Arbejdsgiverne og han selv og derigennem Samfundet kunde være tjent dermed. Under de Forhandlinger, som har været ført i den nedsatte Kommission, hvoraf jeg har haft den Ære at være Medlem, har vi ogsaa fra alle Sider set saaledes paa Sagen, at naar der skal være en Forligsinstitution, er det bedst baade for Arbejdsgivere og Arbejdere, naar en Sag ikke kan forliges direkte mellem Parterne, men man maa søge Forlig hos Forligsmanden, at man da kan faa Sagen betjent saaledes, at alle kan være tjent dermed. Derfor er man fra alle Sider enig om, at det ikke længere gaar an kun at have een Forligsmand, fordi han, saaledes som Forholdene efterhaanden har udviklet sig, ikke kan magte dette Arbejde. Det bliver nødvendigt, at der bliver flere til at røgte denne Gerning. Saavel fra Arbejdsgivernes som Arbejdernes Side er man derfor gaaet med til Tanken om, at der i Stedet for een Forligsmand bliver tre, og jeg skal tillade mig at anbefalé det foreliggende Lovforslag samt tilsige vor Medvirken til dets hurtige Fremme.

Tvede: Den sidste ærede Taler nævnte de Forhandlinger, der i Foraaret førtes hos Forligsmanden. Jeg skal i Forbindelse hermed tillade mig at erindre om, at da vi i Marts Maaned her behandlede Lovforslaget